

SINTONIA

Perquè sintonitza amb tot i amb tots

Publicació ANUAL de la Unió Musical d'ALACANT
Número 8 Any 5 Gener 2003

La fotoportada

Festa de la Música i la Dansa 2003

Durant tot l'any 2002 hem tingut les nostres instal·lacions en obres, el que ens ha impedit realitzar les activitats que normalment portem a terme cada exercici. En lloc de la setmana de la Música que celebrem habitualment en desembre, enguany farem la festa de la Música i la Dansa, que com a principals actes tindrem el següent: Festa per als xiquets amb berenar, sopar faixat i discomòbil per a la banda Simfò-

nica, recollida dels nous músics i dinar per a tot el cos social. Com acte nou, farem la desfilada dels nous músics, acompanyats per la Banda de Música i pel disparo de coets de luxe amb castell de foc d'artifici final.

El concert de presentació, que servirà com a prova acústica del nou Auditori i donarà fi als actes de la Festa de la Música i Dansa, tindrà lloc el dia 1 de març a les 22,30.

Sumari

- Situació actual de les obres del Musical pàgs. 4 y 5
- Entrevista a Bernabé Sanchis Sanz pàgs. 6 y 7
- Entrevista a Luis Blanes Arques pàgs. 8 y 9
- Fotografia de la Banda de la UMA en el Certamen pàgs. 10 y 11
- Festa de la Música 2002-2003 pàg. 12
- Nous músics de la Banda Simfònica pàg. 13
- La Umactualitat pàgs. 14 y 15
- Parlen les seccions pàgs. 16, 17, 18 y 19
- ¿Sabies que... pàg. 20

Compra amb ella
i paga en 6 mesos
sense interessos

 caixa popular

Editorial

Fa més d'un any que Sintonia no havia visitat les vostres cases.

Moltes són les coses que han anat ocorrent dins i al voltant de la nostra volguda Societat:

El Certamen de València, en el que tinguérem les dues parts típiques: *la de calç*, amb una actuació extraordinària de la nostra Banda, que ha vist augmentat el seu prestigi fins a un nivell excel·lent, i *la d'arena*, amb un "fallo" més paregut a una fallida, prou lluny de la justícia, deixant desert el primer premi.

Les obres, que no anant quasi mai al ritme que tots volguérem i poc a poc arriben al seu

final. Hem estat un any sencer de funcionament del Musical amb unes condicions de precarietat que han fet prou complicat el funcionament de totes les seccions.

Prompte estaran acabades i caldrà que els socis donem el nostre recolzament per poder reprendre l'activitat de cada una de les seccions en unes condicions desitjades des de fa massa temps y que ara seran realitat.

Finalment desitgem a tots els socis que hagen passat unes Festes d'allò més bones y que l'Any que comença siga un BON ANY per a tots, amb pau y germanor.

Perquè sintonitza amb tot i amb tots

Edita: Unió Musical d'Alaquàs
Av. País Valencià, 9 Alaquàs 46970
Telf. i Fax: 96 151 52 50
96 150 50 00

Coordinació: Miguel Forment

Diseny: Héctor Torralba

Maquetació: Vicent Bonillo

Consell de Redacció:

Joaquim Llorens, Martín Llácer, Mª Jesús Pedrós,
 David Amoraga, José Alós, Miguel Forment, José Mª Planells,
 Juan Navarro, Vicent Martínez, José Mª Pérez,
 Enrique Parreño, Paqui Anaya, José Manuel García

Col·labora ja amb Sintonia

- Utilitza estes pàgines per a contar-nos el que opines sobre la UMA: projectes, organització, seccions o activitats que promou la Societat.
- Anímat a formar part del Consell de Redacció de la revista i participa en este projecte.
- Contacta amb nosaltres mitjançant el telèfon o enviant-nos els teus escrits a la UMA.

NOTA DE LA JUNTA DIRECTIVA

En l'actualitat te'nim firmat un Conveni amb l'Ajuntament que regula la utilització de l'Auditori.

Els canvis en les obres ens han fet necessària la negociació amb l'Ajuntament d'Alaquàs d'un nou Conveni, més actualitzat, que recull les necessitats d'utilització de les distintes seccions i que regularà el funcionament del nou Auditori en els propers vint anys.

Volem que tots el socis i sòcies participe n en la ratificació d'este Conveni.

Lonze de gener del 2003, a les 17:30 h, en la nova sala d'assatjos, entrada pel carrer de la Música n° 12 farem l'assemblea general extraordinària, que té com a punt principal la ratificació del nou Conveni.

Esperem l'assistència de tots.

Els partits polítics opinen

Vicent Moriano
PSOE, N. esquerra

L'Alcalde d'Alaquàs, Joge Alarte Gorbe, cumplint un manament del Ple Municipal, que areplegava una suggerència de la Junta Directiva de la Unió Musical d'Alaquàs, demanà al President del Govern que es rebaixara l'import de l'IVA que es paga en les adquisicions d'instruments musicals.

Es demanava que es passara de pagar el 16% a pagar el 4% ja que això possibilitaria una reducció important de l'import que han de pagar els músics o les societats musicals en les adquisicions d'instruments que de vegades tenen uns preus astronòmics.

Recentment, José Maria Aznar, President del Govern, ha comunicat a l'Ajuntament que: "no resulta posible introducir una modificación en la normativa reguladora del impuesto" Altra vegada serà germanet..., com deiem abans. Les rebaixes

Miguel Tatay
P. Popular

La música nos vuelve unir Como en años anteriores se nos abre esta pequeña ventana para saludar y transmitir , a todas aquellas personas vinculadas con la música, nuestro agradecimiento al trabajo. Es bueno que la revista Sintonía vea la luz una vez más, sobre todo en este año tan especial para todos.

El devenir de los meses ha visto como los vecinos de Alaquas, han podido observar que por fin el Musical avanza en sus obras. Este edificio historico de Alaquas, que tras sufrir un incendio, puso a todos sus socios y miembros en marcha para conseguir situarlo en el sitio que le correspondía. Antes del mes de mayo seguro que tendremos el placer de disfrutar de todo su esplendor. La música será a partir de ese momento la que llene cada uno de sus rincones y sus dependencias

Algunos tratan de decir que todo lo bueno que sucede en Alaquas es obra de unos, y lo que es incapaz de solucionar por- que otros le dificultan su labor. La soberbia y la prepotencia los distancia de la ciudadanía.

La realidad es que instituciones como la Generalitat Valenciana-

Joan Puig
U. Valenciana

Des de l'oportunitat que se nos brinda d'escriure en esta revista, i donat que enguany s'ha retrasat un poc mes la seua publicacio, aprofitem per desijar-vos que tingau un any 2003 ple de salut i prosperitat per a tots vosatres, lectors i les vostres families; aixina com agrair l'oprotunitat que doneu d'escriure en la vostra revista a un partit de la

terra Unio Valenciana.

Tenim ganes de que en el nou auditori s'escolte la musica, el teatre i tots els actes que puguen celebrar-se i sigau tots vosatros els veraders protagonistes.

Es d'agrair a la Societat Musical el gran esforç que ha fet i està fent. Des de que els fundadors començaren a treballar, en els

d'imposts no arriben a les entitats musicals.

De totes maneres no podem caure en el desànim. Tenim alguns motius per alegrar-nos:

- L'estiu passat vam gaudir d'un Certamen a València en el que la banda de música amb 120 músics –més que mai– va interpretar les obres amb un nivell extraordinari.

- Ja es veu el final de l'obra de reforma del Musical. El local social, l'escola de música i l'auditori estaran en funcionament abans d'acabar el mes de febrer

- Aquestes instal·lacions facilitaran fer Art i Cultura a tots els ciutadans i ciutadanes d'Alaquàs amb unes condicions modèliques i seran el fruit de la col·laboració i enteniment de la Unió Musical d'Alaquàs amb l'Ajuntament i la Generalitat Valenciana.

Bon Any.

na y la Diputación se han volcado y lo seguirán haciendo con el mundo cultural, y en particular con las bandas de música y las asociaciones musicales.

Y como lo que nos importa a muchos es nuestro pueblo de Alaquas, sus gentes , su bienestar, será pues el momento, sobre todo de agradecer las colaboraciones y el esfuerzo realizado para que esta importante infraestructura cultural reanude su andadura. Aparte de la colaboración institucional del Ayuntamiento y de Generalitat Valenciana, hemos de felicitar de manera muy directa a los socios y miembros del Musical, que han hecho posible, con su esfuerzo, su trabajo y su tesón, que en breve podamos decir que contamos con un Musical, más moderno, actual, y con futuro. Todos los colectivos que utilizaran en adelante este edificio podrán sentirse orgullosos de tan encomiable tarea llevada a cabo.

El Partido Popular quiere agradecer, de una manera muy especial, a todos aquellos que hacen posible que el Musical sea un lugar de encuentro, donde todos se expresen libremente, donde la docencia y la practica de la música sea una constante y que la actividad del día a día nos haga sentirnos orgullosos de ser y de vivir en Alaquas.

Partido Popular de Alaquàs

mijos que tienen en aquell moment. Hem conseguit tindre hui millor qualitat, millors instruments i unes noves instal·lacions; tot lo necessari per a que els nostres músics alcancen un millor nivell d'interpretació.

Esperem que al finalisar les obres tingam a disposició de tots lo que ha costat esta remodelació; i els compromisos, deutes i convenis que assumix cada soci. La transparència ha de ser la base en la que es fonamenta la gestió de qualsevol societat.

En el desig de vore-nos tots junts atra volta en l'inaguració d'estes noves instal·lacions, me despedisc reiterant els desijos de felicitat per a tots.

*Joan Puig i Peiro
Regidor U. Valenciana*

SITUACIÓ ACTUAL DE LES OBRES DEL MUSICAL

Per José Mª Planells

En la revista Sintonia del any 2000 l'arquitecte En Rafael Gil ens explicà en què consistirien les obres de remodelació del nostre edifici social y la construcció del nou auditori.

En la revista del 2001 poguérem veure les fotografies del començament de les obres, les contractacions realitzades, la financiació del seu cost y els terminis previstos per a la finalització de les obres.

En aquest article, a mes de felicitar-nos perquè la remodelació de les instal·lacions és una realitat (tenim executat més del 80% de la totalitat de les obres) vorem l'estat actual de la construcció, les desviacions del costos, la seua financiació assegurada per l' ampliació del consorci amb l'Ajuntament d'Alaquàs i sobre tot el més esperat per tots "quant començarem a gaudir les noves instal·lacions".

Obra executada a 31-12-02

Per Construcciones Nagares:

- Reforçament d'estructura:

Realitzada

- Façana:

Realitzada el 80%

- Escola de musica:

Realitzada el 95%

- Cafeteria:

Falta l'equipament del bar

- Sala d'assajos:

Falta acabar el sostre d'escaiola

- Auditori:

Acabat: accessos, camerinos, fos orquestra, magatzems, grada y tancada la caixa. Falta: butaques, equipament acústic, mecànica escènica, il·luminació i electroacústica.

- Instal·lació elèctrica:

Realitzada el 80%

- Aire condicionat R. Masip:

Realitzat en un 80%.

- Acústica natural:

En construcció al taller.

- Eurobutacas Gil:

Fabricades ja, a falta d'instal·lació.

- Electroacústica:

Feta la preinstal·lació.

- Mecànica escènica:

En construcció al taller

- Equipament de cuina.

Desviacions econòmiques

Tenim una contractació total de 430 milions.

La primera sorpresa grossa que ens vàrem trobar fou la constatació de que part de l'estructura del edifici tenia aluminosi.

A mes s'han fet obres complementaries i no previstes inicialment, com les següents:

- Reforç estructural de l'edifici.

- Millores en l'equipament escènic i en la polivalència de l'equip audiovisual.

- Millores en alguns acabats interiors.

- Locals de recolzament a instal·lacions.

- En general, partides que sorgisen en obres de reforma i ampliació d'edificis, difícils de previndre, sobretot en obra vella.

La contractació inicial mes tot el relatat, ens du a un cost al voltant de 490 milions.

Financiació de la totalitat del cost

Tenim un nou consorci pactat amb l'Ajuntament. En la Assemblea General Extraordinària, a la que degueu d'assistir tots els socis, que celebrarem el

El Musical

proper dissabte dia 11 de gener a les 17 hores a la sala d'assajos, en els nostres locals (C/ de la música,12), vos informarem del seu contingut i si vosaltres els socis doneu el vist i plau el signarem de seguida.

El BCL, tenint com a garantia el nou consorci, ens concedirà un crèdit de 270 milions de pessetes, del que l'Ajuntament tomarà uns 240 milions y el Musical uns 30 milions, a més del interessos corresponents.

Les primeres certificacions d'obra foren pagades per les aportacions del primer consorci firmat el 9-10-96, que importaren 41 milions.

La Conselleria de Cultura, pel conveni firmat el 9-9-96, aportarà 135 milions.

Si sumem les tres quantitats exposades avanç, tenim un total finançat de 446 milions.

Ens falten al voltant de 50 milions. Estem parlant amb l'Ajuntament per a trobar la millor manera d'aconseguir-los.

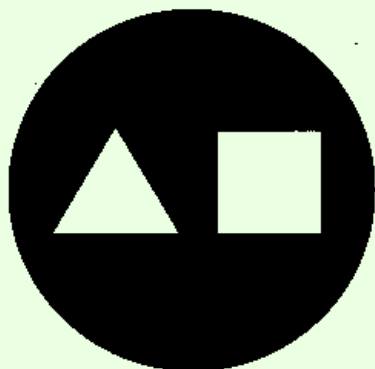
Termini de les obres

En la revista del passat any vos diguérem que les diferents fases s'acabarien octubre de 2002 y desembre de 2.003.

Degut a diferents problemes sorgits, con la solució de la aluminosi detectada en l'estructura de l'edifici i que l'empresa constructora du millor l'obra portant-ho tot al tall, la totalitat del edifici estarà acabat dins del mes de febrer del 2.003.

La cafeteria y la sala d'assajos el 1-2-02

L'Escola y l'Auditori el 22-2-02.

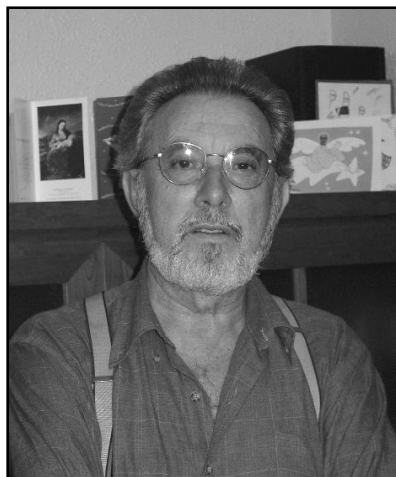
CAM

**Caja de Ahorros
del Mediterráneo**

CAM

PATROCINA EL CONCIERTO DE SANTA CECILIA DE LA
BANDA SINFÓNICA DE LA UNIÓN MUSICAL D'ALQUÀS

BERNABÉ SANCHIS SANZ. DIRECTOR

Nació en Alacuas (Valencia), en Enero de 1943. Cursa sus primeros estudios musicales con el maestro Medina, a la sazón Director de la Banda, ampliando y revalidando su carrera en el Conservatorio Superior de Música y Dedicación de Valencia, con los maestros R.

Corel, José Mª Cervera, Manuel Palau, Leopoldo Magenti y Mª Teresa Oller, consiguiendo la beca "Santiago Lope" otorgada por el daustro de profesores a los alumnos con mejores calificaciones. Obtiene los títulos de Trompeta-Fliscorno, Armonía, Contrapunto y Fuga y Composición. En 1965, gana por oposición una plaza de Fliscorno en la Banda Municipal de Palma de Mallorca, donde también posteriormente hará las veces de subdirector y Director.

Ha dirigido las Bandas de Alacuás, Aldaya, Enguera, Silla y Cullera en Valencia, la de Pollença en Palma de Mallorca, la de Almansa, Tobarra y Municipal de Albacete,

la de Sevilla, Huelva, Barcelona y Madrid. Es miembro de la SGAE y de la Asociación de Compositores de la Comunidad Valenciana, miembro del Consejo Asesor de la Generalitat Valenciana y ha formado parte como jurado en certámenes provinciales, Nacionales e Internacionales.

En el año 1963, ingresa por oposición en el Cuerpo Nacional de Directores de Bandas de Música Civiles en su 2ª categoría y en 1980, y también por oposición, en la 1ª categoría. En el año 1979 es designado Director de la Banda Municipal de Vitoria-Gasteiz y en 1982 Director titular de la Banda Sinfónica Municipal de Alicante. Con esta última viene desarrollando una gran labor musical con más de 90 conciertos anuales.

Fue becado en 1985 por la Excm. Diputación de Alicante para Siena (Italia) donde realizó estudios de Dirección de Orquesta con el maestro Ferrara. En 1986 le conceden el premio de Composición "Fogueres de Sant Joan" de la ciudad de Alicante. En 1996, obtiene el premio de composición en la especialidad de Marchas Moras de Música Festera "Sant Jordi" de Alcoy.

En el año 2001, la Diputación de Alicante le encarga la obra obligada del Certamen Provincial de Bandas de Música, componiendo junto con su hermano Vicente, la Suite MAR DE ALMENDROS que también fue obra obligada en el Certamen Internacional de la Feria de Julio de Valencia en el año 2002.

Entrevista a Bernabé Sanchis Sanz. *Per José Mª Planells*

Quin record tens del mestre Medina i dels teus començaments dels estudis musicals a Alaquàs?

El mestre Medina fou un avançat al seu temps, un músic amb una preparació sòlida.

Desgraciada l'època de la nostra infantesa, jo el recorde amb una certa amargor, pintant ventalls més que dirigint la Banda.

Els estudis musicals amb el mestre Medina van ser fonamentals per a que molts de nosaltres d'aquella generació dels 50 i 60 fórem músics.

Ton pare fou músic de la Banda de Música d'Alaquàs, on tocava els túbals. El teu iaio Bernabé fou gran músic i compositor. Estic segur que en una família tan musical com la teua t'inculcaen l'amor a la música. ¿és així?

Jo, al meu avi Bernabé no vaig arribar a conèixer-lo, a l'oncle Bernabé sí; mon pare tocava els túbals en la Banda i la bateria en algun cabaret de València. Potser que de tota la família, el qui més influència va exercir sobre mi, fou el meu germà Vicent, que tocava el piano molt bé i que després, malgrat traure el n^o1 del Cos de Directors, va tenir que emigrar

a Amèrica, per a exercir com a músic. Jo crec que l'amor a la música s'inculca més en la Societat d'Unió Alaquasense Musical que en la família, encara que, evidentment, hi existeix la influència familiar.

Recordes l'any en que t'incorporares a la Banda? En què consistien els actes d'ingrés dels educands?

Al voltant de l'any 52, els actes consistien en que per Santa Cecília, la Banda t'areplegava en la teua casa i tu t'incorporaves a la mateixa. Durant els actes de la Festivitat, tocava el fiscorn acompanyat pel meu germà (al piano) en el Musical, situat en el carer Major.

Perquè elegires tocar el fiscorn? Tenia la societat un instrument adequat per a realitzar els teus estudis al conservatori?

El fiscorn em va elegir a mi. En aquella època t'adjudicaven l'instrument que el mestre creia que "t'anava millor al llavi", una elecció a ull. Quan vaig començar el conservatori, és ben sabut que, per a comprar un fiscorn, en la Societat U.A.M. van tenir que eixir alguns directius amb un carro a arregar ferralla per a vendre-la i aconseguir uns diners. Aquesta és una de les anècdotes inesborrables de la meua infantesa.

Què va influir per a que deixares el fiscorn i el canviasses per els estudis de direcció per passar posteriorment al camp professional?

Jo no vaig deixar els estudis de fiscorn. Vaig terminar i vaig traure el títol de Fiscorn i Trompeta, després vaig continuar estudiant Harmonia, Contrapunt i Fuga, Composició i Direcció. Fou el mestre En José Mª Cervera el qui, als disset anys, em va portar al poble d'Enguera i em va posar davant d'una banda, sense massa coneixements, com és lògic. Als 22 anys, em vaig anar a La Banda de Palma de Mallorca com a músic professional on vaig exercir durant dotze anys tocant i simultàniament dirigia altres Bandes a l'illa, com la de Pollença.

En els anys 60 era prou bo el nivell musical de la banda. Creus que eixa realitat influïa en que molts músics junt amb tu decidiren dedicar-se professionalment a la música?

Jo no crec que fora el nivell musical de la Banda allò que influirà en l'elecció, més bé fou la necessitat davant del panorama desolador de la Espanya de la postguerra. Ara bé, en aquella Espanya algú va dir que els músics teníem tres eixides: per terra, mar i aire, en clara

referència als músics militars.

En la teua època de músic de la nostra banda, tots els anys participàvem al certamen de València. Quins records tens de les teues participacions? Recordes als solistes? Què interpretacions de la nostra banda recordes com més encertades? Quina era la teua visió com músic i que recordes dels resultats?

La participació en els certàmens era sempre un rept per a nosaltres els músics i per al director. Jo recorde que l'any que ens portarem un primer premi, l'oncle Perico ens va llançar un poal d'aigua freda quan ens va dir que el primer premi era per què AL CAPO DE LA MÀFIA de la música en València, en aquella saó Fernando Gimeno, li havíem regalat els mobles del seu apartament en Cullera. Dels solistes recorde a Pepito "El Andaluz" en "El Barberillo de Lavapiés", que ens va parèixer un solo de Trompeta d'Antologia. Els resultats igual que avui, ens pareixien injustos quan no guanyàvem i justos quan guanyàvem. És una reacció més visceral que cerebral.

Has sentit la enyorança d'Alaquàs, de València, dels teus amics, dels teus familiars, de la teu Societat Musical... a l'haver estat la teu vida professional fora de València?

Durant molts anys, massa en diria jo, l'enyorança no va existir, tal volta per culpa pròpia, tal volta per les successives directives. El cert és que fins a l'any que vaig sentir la Banda assajant per al certamen amb el mestre Cabelles, em va parèixer que havia aconseguit un nivell insuperable, quan vaig sentir tristesa de no poder participar activament i contribuir per a que la música al meu poble tinguera la categoria d'antany.

Quins valors del any 50-60 t'agradaria que es recuperaren al musical d'Alaquàs?

Evidentment, la relació humana que hi existia entre nosaltres. Per a mi són inoblidables l'oncle Paco França, l'oncle Paco el Careto, l'oncle Tomata, l'oncle Boro Felip, l'oncle Coc, el del Forn, etc.

Sabem que un grapat d'anys estigueres com a director de la banda municipal de Mallorca. Què recordes com a positiu d'aquella experiència? Has observat algun canvi en els músics professionals?

La Banda Municipal de Palma de Mallorca la va fundar el mestre Julio Ribelles i fórem més de quaranta músics valencians. Fou una experiència enriquidora. Crec que abans li donàvem més valor al treball de músic, tocàvem amb il·lusió. Avui els músics que exerceixen com a professionals tenen millor preparació musical, encara que, tal volta, arrosseguen una falta de saber estar que no es correspon amb la quantitat d'anys de preparació acadèmica. Potser, dins de la música es mouen massa diners...

En la vida tots passem per mals moments, i un dels que recordem és el que vares sofrir com a director de la Banda Municipal d'Alacant, quan allà pel 1980 hagueres d'implantar la llei d'incompatibilitats. Al musical sofríem per que tu sofries, i al fi ens alegrarem del final de la

tenió. En que et vares recolzar per superar els mals moments? Quins consells donaries als nostres músics per que superen els moments difícils, com ara oposicions perdudes de manera injusta, veedictes del jurat de certàmens poc encertats...?

En la relació que existeix en el món professional entre el Director i els músics, sempre existeixen friccions i problemes extra musicals. Jo diria més bé d'índole laboral.

La llei d'incompatibilitats la va implantar el Govern Socialista i va alçar bombolles en un ampli sector de músics que exercien en dos o més centres estatals i quan a un ésser humà li toquen la butxaca salta com una ferra contra el que més a prop té. Afortunadament, jo vaig tenir a la meua casa la visita providencial de Mariano Planells i em va dir aquestes paraules: "He llegit tot el que s'ha escrit de tu, i estic segur que sent fil de l'oncle Vidrier, tot allò que han dit és mentida". Aquella visita per a mi fou la millor medicina en eixos moments difícils.

Referint-me als consells que donaria, consells en quant a un certamen és molt difícil encertar. La musica és interpretable i a uns ens agrada més d'una forma i a altres d'altra. No és gens objectiva. Pel que fa a les oposicions injustament perdudes, em pense que es ací on el músic deu emprar tots els mitjans al seu abast per a que el tribunal siga el més just possible, el músic té que ser conscient que avui en dia cal preparar-se molt bé per a guanyar una oposició. No basta amb tocar bé, cal escriure igualment bé i saber parlar per a defensar els temes. Al mateix temps, és inhumà que es deixe al millor músic fora i que entre el que més influència té. Estic frontalment en contra d'estes pràctiques que desafortunadament ocorren massa sovint, sobretot en la nostra estimada València. Una cosa que pot servir per a sentir-te bé en els moments difícils és saber que has fet tot allò que es podia fer per a realitzar el treball a consciència.

Estic segur que t'ompli de satisfacció ser director titular de la Banda Municipal d'Alacant. Què és el que més t'agrada del teu treball actual?

La satisfacció més gran que he abastat com a titular en Alacant, al marge de tenir una de les millors Bandes d'Espanya, és que jo vaig trobar la Banda amb quaranta músics, i avui en té cinquanta-cinc, i una pròxima ampliació a seixanta músics. A l'any 82 els músics cobraven quaranta mil pessetes al mes i avui cobren el que correspon a un llicenciat universitari; vol dir que avui pertanyen al grup A, es a dir, com l'arquitecte o el metge de l'Ajuntament.

A partir de l'any 2.000 els nostres músics decideixen que la banda participarà als certàmens de valència cada 2 anys (el anys parells) En les dues últimes participacions la decisió del jurat no ha sigut justa amb les nostres actuacions, i tu ho vares poder comprovar ja que estaves allí. Els nostres músics s'han desanimat un poc, i han perdut part de la seua il·lusió. Malgrat açò, el proper any 2004 estarem a

la plaça de bous. Què opines d'eixes decisions dels jurats? Quins consells donaries als músics?

Em pareix una aberració fer de la música una competició, ara bé, sembla impossible que a València es faça música i es gaudisca sol pel mer fet de sentir-la. L'únic avantatge que li veig als certàmens és que els músics treballen més i millor i puja el nivell de la Banda. Els jurats són éssers humans que tenen el seu cor i no hi existeix ningú que siga imparcial al cent per cent, però per damunt de tot està la professionalitat dels membres del jurat, que són cinc i és molt improbable que tots es posen d'acord per a perjudicar o beneficiar a una sola Banda. El meu consell és que es vaja a la Plaça de Bous amb el convenciment de que s'ha treballat a consciència, com diuen els bons creadors: "que les muses et troben treballant"...

La majoria dels músics actuals de la nostra banda no coneixen als músics professionals. Per canviar aquesta situació la banda pensa organitzar concerts al que participen com a solistes o directors els nostres professionals. T'agrada la idea? T'illusiona participar en aquests concerts?

Em pareix una idea genial que els músics d'Alaquàs coneguen als seus paisans que portem massa temps fora del poble i espere amb il·lusió el dia que la Directiva y el seu Director Titular consideren oportú la meua participació en eixos futurs concerts. Mai he negat ni he ocultat que soc de poble, que soc d'Alaquàs i si la meua carrera professional ha servit per a passejar el nom d'Alaquàs pel meu país, n'estic ben orgullós.

Sabem que el nostre director Teo Aparicio és amic teu. Vista aquesta afinitat... en què projectes t'agradaria que treballàrem junts?

Teo Aparicio es un músic amb una preparació sòlida i un Director Professional amb una visió extraordinària del que té que ser l'estudi seriós d'una partitura i la seua interpretació. En l'últim certamen, el treball del meu amic Teo front a la Banda d'Alaquàs fou notable. Estic a la seua disposició.

Quins projectes musicals tens per als pròxims anys? Té cabuda en ells algun projecte amb la Banda d'Alaquàs? A nosaltres ens encantaria que la tinguera.

En qualsevol projecte en que la Direcció de la Banda i la Junta Directiva crea oportuna la meua participació, poden comptar amb mi incondicionalment.

Jo sempre esmente a Raimón amb una frase molt emotiva: "Qui perd els orígens, perd identitat" i els meus orígens evidentment son alaquasers per sempre.

A la vostra disposició,

Agraïsc de veritat totes les facilitats que Bemabé m'ha donat per a fer esta entrevista però sobre tot, el que mes m'agrada és saber que Alaquàs i el seu Musical està present al seu cor. Prompte el veurem col·laborant en activitats musicals de la nostra Banda.

LUIS BLANES ARQUES

Tenint la família originària d'Alcoi, va nèixer en Rubielos de Mora (Terol). Va fer els estudis d'harmonia amb el P. Vicente Pérez Jorge, mestre que de manera especial ha influït amb la seua formació artístic-musical; els de piano amb el mestre José Ro-

ca; els estudis de contrapunt i fuga amb Enrique Gomà i els de composició i instrumentació amb el mestre Manuel Palau.

Va obtenir els títols de Piano i Composició i Instrumentació al Conservatori Superior de Música de València. Va ser becat per la "Fundació Santiago Lope" per tal d'ampliar estudis a París amb Madame Simone Pie.

És Llicenciat en Filosofia i Lletres i a Març del 1997 obtingué el títol de Doctor en Història de l'Art, Secció Musicologia.

Entre el 1963 i 1965 va ocupar el càrrec de Secretari del Conservatori Superior de Música de València i va regentar la Càtedra de Composició i Fuga del Conservatori Superior de Música de Sevilla. Posteriorment va ser anomenat professor de Formes Musicals i va ocupar el càrrec de Secretari des del 1970 fins al 1980. Des del 1980 fins al 1994 –data de la seua cessió per complir l'edat reglamentària– va ser Catedràtic d'Armonia del Conservatori Superior de Música de València i l'Octubre de 1983 va ser elegit professor honorari del Conservatori Municipal "Maestro Vert" de Carcaixent per la seua col.laboració directa a la creació del citat centre. Des del 1987 fins a Abril del 1998 va ser membre de nombre de la Institució Valenciana d'Estudis i Investigació (I.V.E.I.) i des de l'u d'Octubre del 1988 fins a Març del 1990 va dirigir la "Schola Gregoriana" de València.

És autor d'un tractat d'Amonia, "Teoria i Pràctica de l'Armonia Tonal", que està format per vuit llibres: quatre de Teoria i quatre de Realitzacions. La seua tesi doctoral ha sigut publicada per Editorial Promolibro amb el títol de "Música Sacra y Modernidad". La seua producció musical és molt abundant, tant al gènere vocal com a l'instrumental, sent premiat a diferents concursos

Entrevista a Luis Blanes Arques. *Por Teo aparicio*

S.- Creo que en su familia no había ningún antecedente musical. ¿Cuándo y por qué decidió dedicarse a la música?

L.B.- Ciertamente, en mi familia no tengo ningún antepasado que, ni como amateur ni como profesional, haya tenido alguna vinculación con la música. Desde pequeño la música tenía un atractivo especial que calaba profundamente en mí, pero no me preguntes, por que ni yo mismo lo sé. Yo no decidí nunca dedicarme a la música, todo lo contrario, porque para mí ser músico era, por el respeto que tenía a la profesión, algo inalcanzable; las circunstancias de mi vida fueron rodando de manera que me condujeron, en un momento determinado, a tomar esta decisión.

S.- ¿Cómo recuerda su época de estudiante y cuáles fueron sus primeras influencias?

L.B.- Una época de ensueño. El aparato musical de que gozábamos era muy

intenso y esto saciaba plenamente la fiebre musical que bullía en mi persona: cantábamos toda clase de música. Las primeras influencias son, sin duda, del P. Francisco Agulló, maestro de quien por fin, después de muchos ruegos, conseguí que me admitiera en el cuadro de los escogidos especialmente para iniciarnos en la música; era músico de gran fantasía que nos embelesaba con sus improvisaciones al órgano.

S.- Sabemos que tuvo una gran relación afectiva y profesional con el Padre Pérez-Jorge. Tras haber realizado una tesis doctoral sobre su obra, ¿cree que se ha tratado con justicia a este genial músico valenciano?

L.B.- El Padre Pérez-Jorge, musical y humanamente hablando, y en el sentido más amplio y profundo de la palabra, fue para mí un auténtico amigo y maestro que, con sus atenciones, conversaciones, lecciones, reflexiones y consejos supo cautivarme definitivamente para la música y mostrarme su horizonte lleno

de emociones. La obra del Padre Pérez-Jorge debe ser explorada con avidez por todos los que se llaman y quieren ser investigadores, porque tiene un alcance musicológico de gran trascendencia; pero, por favor, no me tires de la lengua sobre si se ha tratado o no con justicia a este hombre y dejemos las cosas como están. La talla musical del Padre merece no sólo un tratamiento más en consecuencia con las opiniones que constantemente oímos de los que tienen poder dentro de la cultura valenciana sobre el respeto, divulgación y valores de nuestra tierra, sino, al mismo tiempo, rendirle tributo y homenaje de forma que despierte el interés y consiga que el ciudadano valenciano valore y aquilate en toda su extensión la persona de este gran músico, liriano de pura cepa. Precisamente había entregado, para impartir los cursos de doctorado en la Universidad Politécnica, los materiales correspondientes y necesarios para estudiar la personalidad del Padre Pérez-Jorge y darlo a conocer a los doc-

torandos, cuando me sobrevino el percañe de salud, que tú ya conoces, y ahí se acabó todo.

S.- Ud. ejerció su labor docente en los conservatorios de Sevilla y Valencia. ¿Cuál cree que ha sido la mayor satisfacción que puede recibir un profesor tras una vida dedicada a la docencia?

L.B.- Sin duda alguna la mejor remuneración que recibo después de toda una vida dedicada a la docencia, intentando ilusionar e informar a la juventud y pretendiendo hacer mi trabajo honestamente es que ahora, jubilado, cuando ya nadie puede obtener ningún servicio o favor académico en beneficio propio, te busquen, requieran tus consejos, confíen en tus orientaciones y consejos, en definitiva, hacen que te sientas útil y con su contacto afectuoso y amistoso facilitan un gran aliciente que te ayuda a vivir.

S.- Luis Blanes es, sin duda, uno de los autores más atrevidos del panorama musical actual en lo que a tendencias estéticas se refiere. De verdad ¿no le importa escribir al “límite” de la incompiensión? ¿Cree que un compositor debe dejarse llevar por la corriente de su época o por el contrario debe escribir la música que realmente le satisface?

L.B.- No me importaría en absoluto escribir al “límite” de la incompiensión si la música que escribo está dentro de mis, llámese, intenciones, proyectos o propósitos compositivos con los que quiero demostrar mis recursos mediáticos, medir mis fuerzas o decir algo musicalmente. Por supuesto; esto cubre la complacencia, el agrado o el placer que yo necesito para componer lo que me gusta, y esto tiene para mí un valor esencial en mi obra. Contesto a esa pregunta que aparece entre líneas en el cuestionario, sobre si me dejo llevar por la corriente de esta época. Reflexionemos: la cultura de los pueblos siempre ha estado estigmatizada por los fenómenos musicales muy contradictorios, pero, a pesar de todo, la música debe existir y como arte debe ser amada. Amar la música no quiere decir conocerla con penetración, sino esforzarse por llegar a calar sus entresijos con paciencia e interés perseverantes, virtudes, actualmente, poco comunes a una gran parte de la sociedad. Así pues, el compositor es imprescindible en el universo de la cultura para avivar la llama de ese don casi preternatural, que subyace en todo ser humano y que nos permite

deleitarnos en lo que consideramos bello, aunque de momento no encaje en nuestros módulos y nos expongamos a una peligrosa saturación.

S.- En nuestra banda tenemos un grato recuerdo de su “Font Roja”, con la cual obtuvimos un primer premio en la Sección Especial en el año 1.984. Estimado D. Luis ¿para cuándo otra obra sinfónica para banda?

L.B.- También para mí es muy grato el recuerdo de ese año 1.984 y la valiente interpretación de la Unió Musical d’Alaquàs que defendió con ahínco su saber hacer frente a otras “grandes” de la música valenciana.

En cuanto a vuestra pregunta puedo adelantaros que tengo en mente un nuevo trabajo que voy a comenzar en breve. Por otra parte, Teodoro Aparicio ha ultimado ya la transcripción para Banda de una obra mía titulada “Música para Metales, Órgano y Tumbales”, título que se ha transformado en “Música para Vientos y Percusión”, cuyo estreno confiamos en que sea una realidad mucho antes de lo que esperábamos.

S.- Nos consta que su reputación en nuestra comunidad es de persona seria y rigurosa en su trabajo; condición que lamentablemente no se puede extrapolar a la mayoría de profesores músicos. ¿Cuál cree que puede ser la clave para conducir a nuestras sociedades musicales por un camino firme y que de esto tengamos músicos verdaderamente formados?

L.B.-El mundo, el entresijo y la maquinaria de las Sociedades Musicales es un campo tan ensortijado y peliagudo que por no haber estado nunca integrado en ninguna de ellas, no puedo juzgar, ni mucho menos dar consejos. Son tantas las perspectivas y los matices que hay que considerar respecto de su estructura, organización, programación y de la personalidad de los ejecutivos, de quienes depende una gestión apropiada y justa para que se consiga el objetivo final de las Sociedades, que, repito, no me considero capacitado para abordar con razonamientos equilibrados la envergadura de este fenómeno.

Por supuesto que, una gestión honrada, competente, comprensiva y con capacidad de consulta, será el secreto para que los músicos puedan tener una información rentable para su futuro profesional, que sea un valor añadido a la formación que reciben en los centros de enseñanza y educación musical. Entonces las Sociedades harían un servicio vital

para esa juventud que se entrega a ultranza en su sistema y pueden moldearla, si existe un criterio sano, sabio y amplio, con toda garantía y prespectivas para el día de mañana.

Estimado D. Luis, le agradecemos mucho su atención con nosotros y deseamos de corazón que continúe con su labor incansable de creación esperando tener la satisfacción de disfrutar de su compañía siempre que lo estime oportuno.

TODAVÍA NO SE HAN INVENTADO
LAS BARRERAS QUE DIGAN
A UN DEPORTISTA,
¡DE AQUÍ NO PASARÁS!
SUPERA TUS BARRERAS.

DEPORTES ESTREDER

ALAUÀS - ALDAIA - XIRIVELLA

Su Puente en...

ADMINISTRACION Nº 2 ALAUÀS

Francisco Estreder

Avd. País Valencià, 3 • Tel. (96) 150 11 78
46970 ALAUÀS (Valencia)

Banda Simfònica de la Uni
“Certamen Internacional de Band
Secció Especi

ció Musical d'Alaquàs en el
les de Música Ciutat de València”
ial, any 2002

FESTA DE LA MÚSICA 2002-2003. PROGRAMA

DISSABTE 18 GENER 2003

16:00 h Jocs per a tots els alumnes de l'escola i de la Societat al pati del col·legi Vila d'Alaquàs.

18:00 h Berenar per a tots els alumnes amb "bunyols" i "xocolatà".

22:00 h Sopar Faixat de la Banda Simfònica oferida per els pares i mares dels nous músics.

24:00 h Discmòbil i festa de disfresses. És necessari acudir disfressat per a participar als concursos i sortejos, així com per a tindre les consumicions gratuïtes corresponents.

14:00 h Dinar per als socis. Cal recollir el tiquet a la Secretaria de l'Escola al preu de 3 euros.

DIUMENGE 19 GENER 2003

09:30 h Desdejuni al Musical amb "bunyols" i "xocolatà" per a preparar-se per a la recollida.

10:00 h Avís amb carcasses per a la eixida de la recollida dels nous músics.

10:15 h Recollida dels nous músics. Al passar pel carrer Mestre Medina li oferirem una corona de llorer.

A l'arribada al Musical es tirarà una traca quilomètrica.

12:00 h Cuiinat de paelles al carrer de la Música.

DISSABTE 1 MARC 2003

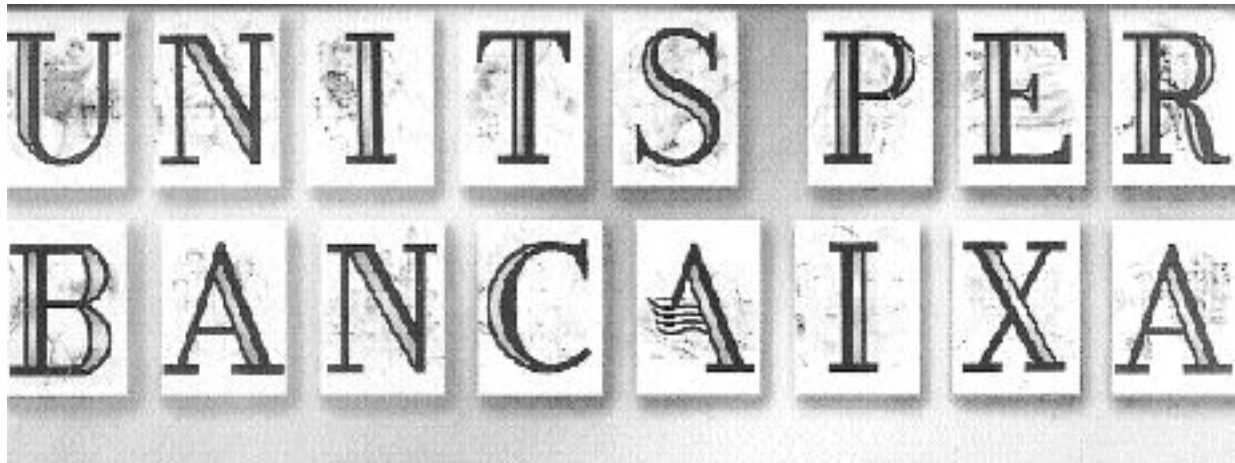
20:30 h Concentració dels músics al Musical.

20:45 h Eixida cap al col·legi González Gallarza.

21:00 h Passacarrer dels nous músics amb coets de luxe.

21:45 h "Entraeta" amb focs artificials al Musical.

22:30 h Concert de prova acústica de la Banda Simfònica i el Grup l'Olivar al Nou Auditori.

TRETZE NOUS MÚSICS S'INCORPOREN A LA BANDA SIMFÒNICA

Nova saba per a la nostra Banda simfònica. Tretze xics i xiques (algún prou crescutet) que es sumen, alguns d'ells fills de músics en actiu. Enhorabona a les seues famílies. Desitjem que seguisca l'alt ritme de incorporacions del últims anys.

Ana Belén
Bautista Martínez
Flauta

Antonio
Castro Leache
Saxo Tenor

Alba
García Martínez
Clarinet

Miguel
La Torre Puig
Clarinet

Lorena
López Hervás
Clarinet

Mª Angeles
Martínez Hervás
Flauta

Juan Carlos
Méndez Mercado
Fagot

Sandra
Palma Panadero
Clarinet

Mariano
Palomares Martín
Trompeta

José Vicente
Pedrós Martí
Saxo Alt

Héctor Enrique
Torralba Brull
Clarinet

Isabel Romero
Torres Fort
Trombó

Rosa
Torres Fort
Flauta

Entrevista als nous músics de la Banda. *Per Miguel Forment*

S: Què recordeu de l'examen d'accés a la banda?

Mariano: Que feia molta calor i que vaig fer-ho el millor que vaig poder.

Lorena: Sobre tot, els nervis.

Mª Àngels : Estava molt nerviosa i els professors encara em posaven més nerviosa.

S: Quines sensacions teniu al primer assaig amb la banda?

Mª Àngels, Sandra i Lorena : Molta vergonya.

Alba: Pensava que em miraven i encara tenia més vergonya.

Isabel: Massa nervis i fred.

S: Conteu alguna anècdota dels primers assatjos:

Mariano: Un dia erem poques trompetes i era un fàstic.

José Vte: La gran diferència entre el nivell d'exigència entre la banda simfònica i la juvenil.

S: Què és el que pensen els vostres pares de la vostra entrada en la banda?

Sandra i Lorena: Que estan molt contents.

Mariano: Que està molt bé.

Mª Àngels: Que ja era hora i que estan molt contents.

S: Què opineu de la recollida del dia de la Música?

Mariano: Que no es tenien que ratllar tant i fer-ne més agradable i sense tanta parafernàlia.

Isabel i Alba: Que tinguen pietat.

Mª Àngels i Sandra: Que no es passen tant amb nosaltres.

S: Quines són les activitats de la banda que més vos agrada fer:

Isabel: Els viatges.

Hèctor: Els viatges i les Falles.

Mariano: Els actes, viatges i activitats extraordinàries, com ara esportives.

Lorena, Sandra i Mª Àngels: Els viatges, sobretot al estranger.

S: Suggeriu alguna activitat nova que vos agradaria fer:

Mariano: Fer activitats esportives.

Sandra i Lorena: Fer altres activitats.

Mª Àngels: Eixir de festa i fer activitats esportives.

Hèctor: Fer puenting.

S : Què opineu de la marxa de la banda en aquests moments?

Hèctor i Sandra: Ara mal, per la manca d'assistència dels músics als assatjos.

Mariano: La banda va bé.

Mª Àngels: Si no ve més gent als assatjos no avançarem el suficient.

Rosa: En les instal·lacions noves segur que hi ha molta més assistència als assatjos.

S: Què espereu de la banda?

Hèctor: Competir a la secció d'honor del Certàmen de València.

Mariano: Que seguezca en la línia dels últims anys.

Lorena: Que no tingam cap rotllo.

Mª Àngels: Que tinga bon rotllo i que siga divertida.

S: Fins a quin nivell vos agradaria arribar com a músics:

Sandra i Mª Àngels: Fins a magisteri musical.

Lorena: Fins on he arribat.

Mariano: El més alt possible, que puga.

Hèctor i Isabel: Professionals.

Ya tenemos festeras de la música. *Por José Mª Planells*

Hace unos meses las madres de los nuevos músicos que se incorporan a la Banda Sinfónica, en una reunión informativa sobre el desarrollo de la fiesta que la sociedad celebra en honor de sus hijos en el día de su ingreso en la banda, decidieron constituirse en Comisión de trabajo bajo la denominación de "Festeras de la Música 2003".

Su objetivo es trabajar todo el año para recaudar fondos y con ellos organizar al final de 2003 los actos de la Semana de la Música, con el máximo esplendor y difusión posible, para recibir a los nuevos músicos que se incorporan a la Banda Sinfónica.

También invitarán a las madres de dichos músicos a formar una nueva comisión que organizará la recepción de los músicos del año siguiente.

Este año como no habían festeras del 2002, además de organizar la fiesta de diciembre de 2003 también se encargarán de las fiestas de este año.

Sus actividades hasta la fecha han sido las siguientes:

- Construcción de un Belén para la rifa realizada en "Els concerts de Tardor".
- Venta de las papeletas de la rifa del Belén.
- Organizar la venta de la lotería de Navidad.
- Hablar con el Ayuntamiento y conseguir que aporte recursos y participe en la fiesta de la música.
- Hacer los presupuestos de los actos del día de la música y costear el importe de dichos actos.

Las madres de los nuevos músicos son las siguientes:

Mª Pilar Martínez García, Misericordia Mercado Vadillo, Amparo Martínez Herráiz, Carmen Panadero Buendía, Camen Puig Pérez, Victoria Pilar Martín García, Mª Dolores Hervás Zanón, Petra Martí Belinchón, Ángeles Hervás Zanón, Rosa Mª Fot Cosme.

Entrevista a las madres de los nuevos músicos

P- ¿Crees que sería interesante crear la Comisión de Padres y Madres de los Músicos?

- Sí, porque trabajáramos para montar actividades y dotar de medios para que los músicos estén más motivados.

- Claro que sí, comprobáramos que el ambiente es sano y colaboraríamos para mejorarlo.

- Procuraremos que se cumplan las normas, para que tanto nuestros hijos como el resto de los músicos sean tratados por igual.

- Sí. Así organizaremos la fiesta de la música de cada año.

P- ¿Que sensaciones produjo en tu familia cuando conocisteis que vuestro hijo/a se incorporaba a la Banda Sinfónica?

- Fue una de las cosas más grandes que nos ha sucedido en los últimos años.

- Los abuelos parecen que han rejuvenecido. Tienen más ilusiones. Le han hecho regalos a sus nietos por haber conseguido entrar en la banda.

- Antes ningún miembro de la familia iba a los conciertos de la banda y ahora vamos todos en bloque. Cada concierto es un acontecimiento.

P- ¿Como se despertó en vuestros hijos la afición a la música?

- En la clase de música en la escuela primaria.

- Le convenció el hermano mayor. Le dijo que ya que él no había podido estudiar música que estudiara ella. Es una cosa muy buena.

- Fimos los padres los que le aconsejamos que estudiara música ya que era una actividad de grupo, que desarrolla la sensibilidad y que se da en un ambiente muy sano.

P- ¿Hasta ahora el musical ha sido dirigido principalmente por hombres. ¿Crees que debe incorporarse la mujer a los órganos directivos de la Sociedad?

- Sería muy interesante. Cambiaría un montón la imagen de la sociedad.

- La sociedad estaría mejor organizada.

P- ¿Estáis contentas de haber formado la comisión de Festeras de la Música?

- Sí lo estamos y queremos informar a los socios que las madres de los músicos van a trabajar para que la fiesta de la música sea conocida en Alaquàs y tenga el esplendor que el acontecimiento se merece.

P- ¿Aconsejáis al resto de vuestros hijos que también estudien música?

- Si. Estaríamos muy contentas si el resto de nuestros hijos estudiaran música, pero nos gustaría que las administraciones ayudaran económicamente a la escuela de música ya que ayudan o subvencionan casi todas las enseñanzas incluso actividades deportivas y festivas, pero en música invierten muy poco. A veces no podemos llegar a fin de mes y los recibos de la escuela son un gasto más, que cuando tenemos varios hijos, nuestras economías, sobre todo las más desfavorecidas, no lo pueden resistir.

P- El musical es la segunda casa de vuestros hijos. En ella pasan la mayor parte de su tiempo libre. ¿Que aporta el musical para su formación y que cosas se deberían de mejorar?

- En una edad difícil, cuando comienza la adolescencia, los hijos derriban el pedestal donde tenía colocados a sus padres. Nuestras opiniones y consejos ya no son aceptados como antes y se apoyan más en amigos y compañeros. En el musical encuentran un ambiente y unos amigos que les hacen crecer en un ambiente sano y de compañerismo. Estamos seguras de que los hábitos que van adquiriendo van a enriquecerlos toda su vida.

Una aspecto que debíamos de mejorar es la comunicación de la Junta Directiva y Coordinadoras con los padres de los músicos.

P- Tu hijo está ilusionado en el ingreso en la Banda Sinfónica. ¿En que se lo notas?

- Las otras actividades lúdicas han pasado a un segundo plano.

A veces tenemos que anular salidas porque si hay ensayo de la banda no se lo quieren perder.

Está muy ilusionado con los viajes que va a realizar con la Banda.

P- En el próximo curso escolar la banda sinfónica participará en dos Certámenes, el de Altea y el de Valencia. Sabes que los músicos, directivos y padres tendremos que hacer grandes esfuerzos. ¿Estáis dispuestas a ello?

- Claro que sí. Una madre siempre está dispuesta a sacrificarse por el bien de sus hijos.

Como despedida, las madres felicitan a los músicos y socios y les desean que pasen unas felices fiestas de navidad y que prosperen, sobre todo musicalmente, durante el próximo año.

La Junta Directiva quiere agradecer la iniciativa de las madres, agradecer su esfuerzo y dedicación y les anima para que continúen trabajando por la sociedad, ya que con ello conseguirán que nuestra banda esté mejor atendida y que sus hijos y el resto de músicos tengan las mejores condiciones, tanto en los ensayos y conciertos como en el resto de actividades.

JOVE ORQUESTRA DEL CEMA. *Por Paqui Anaya Cintas*

La Joven Orquesta del CEMA nace allá por el año 97 bajo los auspicios y la iniciativa de los profesores del departamento de cuerda de este centro, dedicado a la formación musical, bajo la dirección de Oscar Abad Costa.

Ciertamente, el número de estudiantes al inicio era reducido pero con el tiempo ha ido evolucionando y aumentando, no sólo en su número, sino también en su calidad, hasta llegar a la formación actual. En estos momentos la

orquesta cuenta con 20 componentes muy jóvenes cuya media de edad oscila entre los 12 y los de 23 años.

El objetivo de este grupo siempre ha sido complementar y profundizar la formación musical no sólo a nivel indi-

vidual en instrumento de cuerda sino mejorarla trabajando el desarrollo como conjunto. De ahí que desde sus comienzos haya participado en las audiciones trimestrales que el CEMA organiza en cada curso.

En el año 2002 cambia la dirección de la orquesta, Oscar Abad, pasa a desempeñar labores de coordinación y programación de la Jove Orchestra y es Miguel Angel Lino quien continúa la labor de dirección. En este mismo año la Joven Orquesta participa además en el Ciclo de Conciertos de la Tardor organizado por el Ayuntamiento de Alaquàs

y recientemente, y con gran éxito, en el I Encuentro de Jóvenes Orquestas de la Comarca de l'Horta Sud celebrado en el TAMA, junto a antiguos componentes de la misma como Ruth García y profesores como Esther Faus, Noemi Feliu, Alejandro Abad y Oscar Abad.

Lo verdaderamente fundamental de esta formación, al margen del importante trabajo que desarrollan día a día con su esfuerzo, es su entusiasmo por seguir adelante y seguir mejorando no sólo técnicamente sino como intérpretes. Y ya se sabe, sin entusiasmo nunca se ha logrado nada importante...

“Ha y dos fomas de hacer música: una es tocar técnicamente bien, toca r exactamente lo que está escrito y hacerlo a la perfección. La otra consiste simplemente en interpretar música, que es lo que yo puedo ha cer...Es todo o lo que puedo hacer. El

problema es que no sé cómo hacerlo...” Jacqueline du Piè

Componentes de la Joven Orquesta del CEMA

VIOLINES:

Pascual Ruiz Segura, Federico Arturo Mahiques Pascual, Laura Leal Aparicio Ainaro Carera García, Verónica Forment Conde, Sonia Martínez Ortega, Laura Navarro García, Sonia Martínez Ortega, Laura Navarro García, Silvia Redondo Ortín, María Inmaculada Bordera Lozoya, Alejandro García Antunez. Noemi Feliu Abad

VIOLAS:

Jesús Santamans Cuenca, Ester Faus.

VIOLONCELLOS:

Francisca Anaya Cintas, Pilar Conejos Martín, Samuel Costilla Ledesma, Eva María Pallardó López, Andrea Tárrega Montero, Silvia García Tortosa, Javier Guerrero Ariza

María Teresa Guerrero, Oscar Abad Costa.

CONTRABAJOS:

Tomás Lozoya Lara.

LA MÚSICA INTEGRADA: PROYECTO DE LA ENSEÑANZA MUSICAL

Por José Mª Pérez Santandreu y Miguel Á. Lino Sorlí

Como ya se anunció y explicó en 1.999 en el número 5 de esta revista, la Escola Integrada de Música es una realidad de nuestra Sociedad Musical. En su cuarto curso de funcionamiento, con todos los problemas que suponen este ambicioso proyecto, el balance es ciertamente positivo, en tanto en cuanto, nos encontramos con una escuela de Música con más de 60 alumnos/-as matriculados que imparten las enseñanzas musicales de Grado Elemental, en las especialidades de Violín, Violoncello, Clarinete, Trompeta, Trompa, Trombón y Bombardino, además de Lenguaje Musical y Conjunto de Cuerda y Viento. Además, ya se empiezan a incorporar nuevos músicos formados en la Escola Integrada de Música a las agrupaciones de la Unió Musical de Alaquàs.

Estas actividades suponen un refuerzo e incentivo, tanto cultural como personal para con los alumnos/-as, puesto que refuerzan el sentido artístico y mejora del rendimiento del alumno. Los alumnos/-as que acuden a los centros y escuelas de enseñanza musical después de una jornada escolar completa se encuentran que la ausencia de descanso influye negativamente en las clases. Con la integración, las horas de música que se imparten en la Enseñanza Primaria no se darían ya que las asignaturas de la enseñanza de música profesional recogen sobradamente los objetivos de las asignaturas de música de las enseñanzas de régimen general. Por ello en la enseñanza integrada se reduce el número de horas lectivas y se eliminan los

traslados entre centros y las esperas entre las distintas clases de las Escuelas de Música o de los Conservatorios. Así el esfuerzo del alumnado en la enseñanza integrada es mucho menor que cuando se cursan las dos enseñanzas, general y musical, simultáneamente.

Al cursar los estudios musicales en un colegio de la localidad, el estudiante no tendrá que desplazarse a uno de los conservatorios que actualmente existen en nuestras poblaciones vecinas. Se ahorrarán incomodidades, tiempo y dinero. También hará posible que los estudiantes que quieran estudiar música puedan hacerlo aunque no tengan posibilidades de desplazarse a conservatorios de otras localidades. Además, el alumno dispone de poco tiempo para el estudio personal y para actividades de ocio.

Se ha comprobado con métodos científicos en diversos países europeos, que el nivel escolar integral de los alumnos que cursan estudios de música es más alto que el del resto de los alumnos, por los siguientes motivos:

- Mejora de la escritura y de la lectura, debido a que la interacción con el lenguaje musical facilita la comprensión y la concentración.

- El entrenamiento auditivo desarrolla la fluidez en la propia lengua y también prepara para las lenguas extranjeras.

- Incrementa la capacitat de memorització.
 - El coneixement estètic i la sensibilitat de la música dota als alumnes de qualitats per a altres disciplines com el dibuix i la pintura.
 - La pràctica dels instruments desenvolupa la destresa manual, que és aplicable a altres camps com la escritura i la pintura.
 - El orden que suposa una mentalitat musical desperta el sentit de la bellesa i de la forma. L'anàlisi musical ajuda a millorar el pensament lògic.
- Esto quiere decir que el alumno que estudia música, además

de los conocimientos musicales que adquiere, tiene mejores resultados en matemáticas, lenguas tanto nacionales como extranjeras, plástica, manualidades, etc.

Con la puesta en marcha de la enseñanza integrada, estamos dando una mejor opción a nuestros alumnos/-as de música, los cuales van a tener una educación musical que sin duda ayudará a que surjan más músicos, que se sumarán a nuestras agrupaciones musicales Banda de Iniciación, Juvenil, Sinfónica, Orquesta y Coros.

Sin duda este es un gran proyecto para Alaquàs, que marcará un antes y un después en la música de nuestro pueblo.

CEMA. LA IMPORTÀNCIA DE LA EDUCACIÓ MUSICAL. *Per Enric Parreño Moratalla*

Cada any, a principi de curs els pares i mares es troben amb una tasca afegida a l'hora de començar el curs; m'estic referint a les activitats extraescolars, cada vegada més nombroses i quasi totes elles importants per al desenvolupament dels nens i niques.

Sense cap ànim de menysprear a la resta d'activitats volia referir-me a la que ens toca, que és la música. Hem escoltat dir moltes vegades: has d'apuntar al teu fill a música perquè és interessant, i fins i tot no pot perquè ja l'he apuntat a natació, futbol, anglès, handbol, balls, esgrima, rugbi, també va a la ludoteca, classes de reforç, dibuix i no se quantes coses més.

Considerant a totes elles importants en diferents aspectes, m'agradaria, enunciar algunes consideracions on es reflexi la importància que té la formació musical.

*La música com a art, ciència i tècnica que es, amb la seua pràctica i execució ens va a afavorir un desenvolupament cerebral i nervi molt complet. La execució musical, al desenvolupar les possibilitats dels nostres circuits neuromusculars permet no solament cultivar el sistema nervi, també el nostre desenvolupament en general, estats afectius, la nostra receptivitat, la nostra atenció, etc...

Estimula també, les facultats del ser humà com l'abstracció, el raonament lògic i matemàtic, la imaginació, la memòria, l'ordre, la creativitat, la comunicació i perfeccionament dels sentits...

*La música i el moviment estan molt estretament relacionats, i donada la importància de la psicomotricitat en la educació actual, desenvolupem així

capacitats mentals com l'anàlisi, l'abstracció, expressió, simbolització, la síntesi i atenció, afavorint la imaginació i la creativitat; ajudant així a la lectura, la escritura i el càlcul.

*Per a Dalcroze, l'educació rítmica es considerada com un factor de formació i d'equilibri del sistema nerviós, ja que qualsevol moviment adaptat a un ritme és el resultat d'un complex conjunt d'activitats coordinades.

*J.P. Despíns, reflexa en els seus estudis com l'educació musical proporciona un desenvolupament dels dos hemisfèries cerebrals; i la música com a disciplina, aconsegueix un augment de les capacitats cerebrals de la següent forma:

Hemisferi esquerre: la percepció rítmica, control motor, regeix mecanismes de ejecció musical, el cant, aspectes tècnics musicals, lògica i raonament, percepció lineal.

Hemisferi dret: percepció i execució musical, creativitat artística i fantasia, captació de la entonació cantada, percepció visual i auditiva, percepció melòdica i del timbre, expressió musical, apreciació musical.

*Segons els filòsofs del camp de la educació, la formació musical contribueix de forma important al desenvolupament de la personalitat humana ja que provoca un enriqueixement estètic i afavoreix el desenvolupament de l'optimisme i del benestar personal.

*En l'Antiga Grècia la música estava molt unida a l'ordre, l'harmonia, la proporció i l'equilibri, tot junt considerat el complement ideal per a l'home; i aquest genera experiències estètiques necessàries per a ser humà.

*Els pitagòrics a més li atribueixen un valor ètic i terapèutic. Afecta clarament a l'ànima i pot donar-li l'equilibri perdut gràcies als seus sons, a la proporció matemàtica dels seus ritmes, fent renàixer la calma i la tranquil·litat; segons en fa veure Plató a les "leyes".

*Pel que fa a la música en grup li dona un valor més educador encara, perquè incideix en la socialització, apropant-se a les persones entre si, afavorint el respecte per la resta de la societat, donat que és necessari per a la interpretació en grup flexibilitat i capacitat de adaptació al grup, per el bon resultat del conjunt.

*La societat actual genera activitats en pro de la humanització la cultura i l'oci (per a millorar la qualitat de vida i les relacions entre les persones), essent la música un vehicle ideal per a aconseguir-ho. Per als joves és una forma de dedicar el temps lliure i realitzar-se personalment, per tots els aspectes mencionats abans, insistint més si cal en l'aspecte de realització personal, i col·lectiva com a components d'un grup ampli i divers.

*La música és també creadora de experiències estètiques molt necessàries per al ser humà.

*La música està també molt unida a la nostra història, a la religió, a l'art, la filosofia, les nostres tradicions, i forma part inseparable de la cultura d'un poble.

Totes aquestes reflexions estan estretes de diversos llibres i articles, amb la única intenció de fer veure des de diferents punts de vista aspectes importants que adquirim amb la nostra formació musical.

UN CERTAMEN A REPETIR...

Bueno, pasó el Certamen y llega la hora de sacar conclusiones. Éstas desde luego son todas positivas sin excepción alguna, salvo el día “después” de alcanzar tanto entusiasmo y que lleva a soportar una “resaca” que a buen seguro pronto pasa, como pasan todas las resacas, y que con la aspirina de nuestras nuevas instalaciones nos harán volver al trabajo.

La verdad es que fue emocionante el reencuentro de tantos músicos de Alaquàs, y es que no recuerdo haber visto nunca ensayos de 120 músicos en nuestra banda, y sobre todo, el volver a ensayar con esos compañeros que por diferentes motivos no pueden estar habitualmente con nosotros. Y es que el ambiente de trabajo fue realmente bueno, lo que permitió disipar las tensiones propias de todo sobreesfuerzo. Lo mejor sin duda es la satisfacción del trabajo bien hecho y es que el resultado fue muy bueno. Esto es lo que ha quedado en la mente de todos nosotros, tanto en el plano musical como en el organizativo, todo ello contando con las adversidades de compaginar Certamen con las obras de nuestro Musical. Y es que cuando aparece el entusiasmo desaparecen los obstáculos.

Esta satisfacción propia, que te hace olvidar las horas de dedicación robadas a los proyectos personales de cada uno de nosotros, no creo que robe sino aporta, pues la dedicación desinteresada no nos hace sino crecer como personas y en definitiva ser mejores.

¿Y qué decir de la imagen que hemos dado cara al exterior? No hay duda que a pesar de los fallos del jurado, hoy en día y tras la participación de nuestra banda en los dos últimos

certámenes, hemos colocado a nuestra banda como una de las de referencia en la Comunidad Valenciana. Hoy la banda de Alaquàs es una banda a tener en cuenta, como me decía estos días un compañero de trabajo y músico de banda:

“Me gustaría tocar alguna vez en una banda grande como la tuya”.

Nada más que decir. Exresar mi agradecimiento por su especial dedicación: al presidente, director, profesionales, preparadores, directiva, a todas las personas que colaboraron y a los músicos que lo son desde hace más de veinte años, sin desmerecer a los que lleváis menos pero todavía no sabéis de qué va esto, (venga, es broma).

Un abrazo .

BANDA JUVENIL CEMA

*Per David Amoraga,
representant de la comisió*

Un any més la banda juvenil de l'escola del CEMA ha començat la seua tasca, de la mà d'Enric Parreño, professor de llenguatge musical així com de bombardí i tuba a l'escola.

No tot segueix igual encara que sí els objectius marcats des de un principi per a una agrupació d'aquestes característiques. Aquest nou curs naix amb una

novetat afegida, és la comissió de la banda que s'ha format per a dur endavant l'organització, conjuntament amb el director i l'escola.

Aquesta comissió naix de la mà de persones motivades per la música i amb moltíssimes ganes de que la banda juvenil siga més que una simple banda juvenil; una agrupació que es faça valer tant en la seua qualitat musical com personal. Tots els anys es podria parlar del mateix tema de la mateixa manera: que la banda ha de superar-se a sí mateixa, però creguem que aquest curs no serà un objectiu a complir ja que s'està veient en el treball de tots els dies.

Però tampoc hi ha que confiar-se ja que cada volta cal poder tocar millor, i aquest any es vorà també afavorit pels nous locals d'assaig així com noves aules i nou auditori.

Una altra novetat d'aquest curs és un projecte promogut per aquesta nova comissió, que aposta fort per la publicitat de la banda per a donar-se a conèixer. També aquest curs s'estrena la banda juvenil en actes de passacarrer, ja que feia prou de temps que la banda juvenil no eixia al carrer.

Seguint en la línia perfeccionadora i innovadora, està també la iniciativa de la col·laboració del director de la banda simfònica, Teodoro Aparicio, que cada cert temps acudeix als assajos de la ban-

da juvenil per a donar xerrades i fer exercicis de relaxació, així com exercicis per a la apreciació de la música, tots ells de gran valor educatiu i pedagògic.

També hi ha un ampli projecte de curs on s'intercalen viatges, eixides, concerts i moltíssims actes més, sorpreses que s'aniran revelant a la seua hora. Creguem que l'organització d'aquestes activitats és fonamental per l'existència d'un bon ambient musical i personal en aquesta agrupació, així com una bona relació amb el director de la banda juvenil, Enrique Parreño, persona que està fent molt, i prou ben fet per la banda juvenil.

També considerem important en agrupacions d'aquest tipus el fomentar les relacions amb altres bandes i societats similars.

Cap destacar els actes més recients, com són les presentacions, o bé el convit que tenen els músics després de cada acte, el concert en la plaça de la Constitució, l'eixida a Expojove, la festa de Nadal, etc... Les persones que treballem en aquest projecte esperem que tot es compleisca segons lo previst.

Esperem contar amb la vostra col·laboració per tot allò relacionat amb la Banda Juvenil, així com amb el CEMA i aquesta societat. Una salutació i una gran abraçada i fins prompte.

LA DANSA ÉS UN PLAER GENIAL, SENSUAL.

Per Joaquim Llorens, en representació del Grup L'Olivar

Quan es té un gran amor per la música –no importa quina– qualsevol de les seues manifestacions representa per a l'ésser humà un llarg glop de plenitud i plaer estàtics.

Així, uns gaudeixen amb Puccini, altres amb Tchaikowsky i uns tercers amb Prokofiev, Rodrigo o Bernstein; però absolutament tots, en sentir la penetrant melodia d'una dolçaina, els acords d'una guitarra o el punteig de la bandúrria, ens reconeguem com a éssers sensibles. És la música popular, de la qual han nascut totes les músiques. La Música, que ens fa compartir un sentiment com a persona única i unida al seu paisatge, a la vegada que ens insereix en la Humanitat.

La grandesa de la Música és a la possibilitat de fer-nos sentir universals des de la nostra menuda individualitat, no pas com a una massa sense criteri, si més no individus únics dintre el grup.

Aqueix sentiment puja fins al més sublim quan la música va acompanyada per allò tan específicament humà com és la dansa.

La dansa és un plaer genial, sensual.

Totes les civilitzacions canten i han cantat, dansen i dansaran: quan estan contents i quan estan tristos; després d'un bon àpat; si fa bon sol o està núvol; si la Lluna està plena o minva i també si els ocells piulen entre els arbres.

Nosaltres també dansem, perquè com a civilització superior tenim les nostres músiques; perquè tenim arbres i bon sol; perquè sabem seure i gaudir davant d'una bona taula tant si plou com si està ras.

Nosaltres ens sentim grup. Quan sona el tabal, quan ballem una jota o quan ajudem a que un altre aprenga els passos de les danses.

El grup L'Olivar, en aquest any que ha acabat, així ho ha fet.

S'ha gaudit del ball.

S'ha augmentat el nombre de components del Grup.

S'ha passat el verí de la música i la dansa a xiquets i adults.

S'ha organitzat per a oferir als alquasers i alquaseres allò que sabem fer: tocar, cantar i ballar.

Sols faltes per vindre tú. Anima't. Estem esperant-te, i recorda que dansar és un plaer genial, sensual.

RONDALLA, DEL GRUP L'OLIVAR

Per J. M. Garcia i M. Forment

Volem aprofitar l'oportunitat que ens ofereix la revista Sintonia per, en primer lloc, desitjar que hagueu passat uns bones festes en pau i harmonia, i que els Reis, encara que enguany no ha pogut ser que ens deixaren les instal·lacions acabades, sabem que han parlat amb la direcció d'obres i amb l'Excel·lentíssim Ajuntament perquè en l'any que ve siga una realitat la finalització de les mateixes.

Des d'aquesta Secció esperem que es recorden de construir una escala, encara que sabem que tenim un poc de *Supermans*, i poder accedir a la nostra aula volant, però resulta un poc complicat el poder alçar el vol, ja que cada vegada ens pesen més els anys.

Després d'unes notes d'humor, volem de tot cor felicitar a tots els socis, professors i alumnes de totes les seccions que integren esta gran Societat, pels èxits aconseguits a pesar de les deficientes condicions, i els constants canvis d'ubicació en els llocs d'assajos de les distintes seccions i escola.

Per la nostra part seguirem formant-nos amb la major il·lusió per aconseguir ajudar a engrandir artísticament a la nostra Societat i animar a tots els que tinguen algun cuquet per integrar-se en la rondalla, –o en qualsevol altra secció del Grup–. Vos esperem, la matrícula seguix oberta.

CAJACAMPO
CAJA RURAL DE LA VALENCIA CASTELLANA

**SOCIEDAD COOPERATIVA
DE CREDITO LIMITADA**

Mayor, 56 - Telf. (96) 150 57 54
46970 ALAQUÀS (Valencia)

Sabías que..., continuaría con mi tozudez hablando de la música y como se formó en Alaquàs? Pues allá vamos.

En el tiempo en que la sociedad “Centro de Socorros Mutuos” realizaba su trabajo y labor musical cosechando éxitos con su director D. Emilio Seguí, –como ya lo decíamos en el anterior “Sabías que...”–, la sociedad “Banda Primitiva” también empezó a buscar un director que fuera profesional, con el fin de no desmerecer en nada ante la otra banda, contratando así al ya prestigioso Don Ramón Zarzoso, que pasado un tiempo deja la dirección haciéndose cargo el joven director Don Juan Martínez, que a la vez es músico profesor de la Banda Municipal de Valencia. De inmediato se dedicó de lleno a la forma-

ción de nuevos músicos, objetivo que consiguió con creces. Levantó el entusiasmo entre los músicos y seguidores, cuando consiguió en el año 1927 el Diploma para su banda en el Festival organizado en Sedaví y el primer premio en el Festival organizado en el Grao de València, todo en el mismo año.

Seguidamente, ponen el listón más alto los músicos y los nuevos músicos, respondiendo a sus enseñanzas, lo quieren poner a prueba presentándose en el Certamen de València, consiguiendo en una tarde inspirada el Segundo Accésit de la Segunda Sección en el año 1929.

Sigue n preparándose, ya que el entusiasmo no es menor que en la otra Banda:

los socios también aumentan y cada día son más los dispuestos a sacrificarse por la Entidad, presentándose en el año 1931 en el Certamen de Carcaixent., consiguiendo el Primer Premio de la Segunda Sección y, el año 1935 alcanza de nuevo el Segundo Accésit de la Segunda Sección, llegando entonces la Guerra Civil Española, el año 1936.

Por hoy ya tenemos bastante *rollo*. En el próximo ¿Sabías que..?, en el próximo Sintonía, hablaremos a partir del 1939, cuando acaba la Guerra Civil. Muy interesante.

¿Sabías que.. un amigo es uno que sabe todo de tí y, a pesar de todo, te quiere.

¿Sabías que.. la prosperidad hace amigos y la adversidad los prueba.

Son el anys seixanta. Un somrient Florencio García, tocant la caixa, “chupa cámara” acompanyat de Manuel Beta Forment, saxo alt; Francisco Escuder, tuba; Fernando Gabaldón, saxo alt; Ursicinio Martínez, clarinet; i... conegueu a la resta de músics?.